

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Uniwersytetu w Lipsku „Albertina” 951b, k. 97–97v

Odczyt: Maciej Mikula

Artykuł 40

[40] De eo. Conqueritur vir super alterum, que vera sua hereditas sit.

Conqueritur vir super alterum, que vera sua [/] $\vdash$ super alterum^a $\dashv$ hereditas sit, et quod ille teneat cum iniuria, et sua vera sit successio a patre suo, vel ab alio suo agnato, aut a suo predecessore, et si ille comparet super quod querela proposita fuerit, et dicit se habere bonorum defensionem, et bona possiderit pacifice et quiete, anno et die, contradiccione quamlibet non obstante et est iuste ac rite meum predium censuale, ipsum oportet suum defensorem nominare, et ad dies statuere, si potest, et cum defendente seu defensore conservat sua bona in eo, si defensus fuerit, ut iuris est, a defensore [^b]. [k. 97v] Sin autem sibi defectus fuerit in defensore, actor conservat suam legalem proprietatem, in bonis eisdem, quia quivis homo conservat suam innatam hereditatem <seu procionem^c>, aut hereditatem obligatam, aut datam proprietatem, aut predium censuale, cum impossibile si aliquem de naturali porcione defraudari.

^a obwiedzione przerywanymi kreskami w sensie skreślenia; ^b skrót, zapewne etc.; ^c napisane ręką komentatora

[hasła: skarga, nieruchomości, dziedzictwo, spadek, ojciec, krewny po mieczu, spadkodawca, spokojne posiadanie, świadek, rok i jeden dzień, termin, prawo naturalne]